

Poštovana razrednice,

nastavnici, stručni suradnici i Prva damo škole – naša ravnateljice, pripala mi je čast obratiti vam se s nekoliko riječi zahvale u ime cijele generacije osmaša 2012./2020. Posljednji su sati našeg osnovnoškolskog obrazovanja kada obrađujemo najteže gradivo-gradivo rastanka. Nakon osam godina učenja i mučenja, smijeha i plača, slaganja i neslaganja, miješaju se radost i tuga. Radost, jer idemo naprijed i čeka nas srednja škola, postajemo odrasliji, važniji...tuga, jer odlazimo iz naše škole. Bilo je tu suza, nekad radosnica, loših ocjena, svađica-kojih i nije trebalo biti. Ali sve te situacije u kojima smo se nalazili s našim nastavnicima, razrednicom i roditeljima, oblikovale su nas u prave osobe. Hvala našim roditeljima, pratiteljima na našem životnom putu, koji su uvijek bili podrška u svemu. A vi, dragi naši nastavnici, razrednice, vi ste bili naši vođe, prvi i najbolji sugovornici na najtežim i najvažnijim životnim prekretnicama. Svatko od vas izgradio je dio nas, obogaćivali ste nas svojim iskustvima. Dragi moji prijatelji, učenici, kolege.. krećemo u novi svijet, novi život za novim školskim izazovima. Neka vam vjetrovi budu naklonjeni i struje dobrostive, neka vam zemljovidi budu točni i dobri, pristajanje sigurno, a luka mirna.

Dragi naši nastavnici, možda će pod vaše okrilje doći generacija ljepših, pametnijih i inteligentnijih ljudi, ali nikako ne najboljih. Jer oni sada i zauvijek kažu-hvala od srca i zbogom. Još jednom zahvaljujem svom razredu, hvala vama, mojih 13 veličanstvenih, bez vas ja ne bih bila ono što jesam.

Nora Kumar, 8.b